

LES NOTES DE L'ACTOR RIPOLL

Frase poc investigada

Salvador Giner, president del IEC, diu a la segona frase del pròleg del DIEC2 que la tasca de fer l'estudi científic de la llengua catalana "li fou encomanada en el mateix moment d'ésser fundat l'any 1907, quan el Dictamen acord signat per Enric Prat de la Riba, llavors president de la Diputació de Barcelona, li assignà la 'superior investigació científica de la cultura catalana' mitjançant la creació d'una corporació acadèmica". Seria convenient ara d'assignar a una comissió de lingüistes, en el moment que fundem la comissió, la investigació científica de la frase mitjançant la creació d'una comissió de lingüistes.

Melcior, de nom a cognom

El primer cognom de l'escriptor Melcior Font és Melcior, segons l'índex del llibre *L'Ateneu i Barcelona. 1 segle i 1/2 d'acció cultural* (La Magrana), i, per tant, apareix a la lletra "m".

Demà serà un altre nyap

Ara llibres deixa que el llibreter cinèfil Guillem Terribas parli (*Demà serà un altre dia*), de *Romeu i Julieta* i de *Romeo i Julieta*, a la mateixa pàgina. I que digui que l'obra de Shakespeare l'ha adaptat al cinema Franco Zeffirelli –és Zeffirelli– i que l'autor de la música és Nino Rotta, músic fins ara conegut amb el nom de Nino Rota. A més, no busqueu ni el director, ni el músic ni l'autor, Shakespeare, a l'índex onomàstic.

Fan arcaïques joies actuals

El DIEC2 manté la genialitat del DIEC1 referent a l'argolla anomenada *esclava*. Només les podem comprar a un antiquari perquè les dones la "duien al canell o al turmell". No cal dir que els diccionaris que entren la peça, com el Moll ("bracerola en forma d'anella llisa sense cap gravat ni pedra") i el *Gran Diccionari 62 de la Llengua Catalana* ("tipus de polsera") no diuen pas que les dones –o qui sigui– n'hagin deixat de dur, si més no al canell.

JORDI PLAN

Josep M. Terricabras publica a Accent Editorial el dietari *Idees de combat* i hi tradueix *Ecce homo*, de Nietzsche.

EL TEMPS

Un Diderot i un Nietzsche, inèdits en català, són la carta de presentació d'Accent Editorial

A la frontera entre literatura i assaig. Més ben dit, entre la gran literatura i el gran assaig. Aquest és l'espai triat per la nova editorial Accent Editorial, nascuda a Girona. Les dues primeres traduccions publicades no podien representar millor aquest noble objectiu. Són dues obres clau de dos dels millors, i més fins, escriptors de tots els temps. I, a més, eren textos inèdits –escandalosament inèdits– en català: *Ecce homo*, de Friedrich Nietzsche, i *El nebot de Rameau*, de Denis Diderot.

Nietzsche ha estat traduït per Josep-Maria Terricabras, que ha intentat una traducció revolucionària perquè, a més d'interpretar el sentit d'alguns mots i expressions clau de forma diferent de com ho feien les nostres cultures veïnes –si ens han fet pensar que Nietzsche deia que era intel·ligent, deia que era llest–, ha mantingut els jocs de paraules de l'autor, que molts traductors es limitaven a dir, en una nota a peu de pàgina, que no es podien traduir. A més, ha escrit un pròleg que és una de les millors introduccions a Nietzsche del mercat.

El professor Terricabras és un dels padrins de la nova editorial. A més del Nietzsche hi publica un llibre seu, *Idees de combat. Dietari inconvenient*, una selecció de les anotacions que divulga al seu portal d'internet. Però el pare de la criatura és Oriol Ponsatí-Murlà (Figueres, 1978), llicenciat en filosofia amb cinc anys d'experiència en el món editorial, els adquirits amb l'editorial Documenta Universitària, dedicada a obres d'ús universitari i basada en el sistema d'impressió digital sota comanda. Ponsatí-Murlà també és traductor i és seu el Diderot traduït. El pròleg i les notes, però, són de Ramon Alcoberro.

La nova editorial s'ha presentat amb quatre llibres de cop. El quart és *La claredat d'Heràclit*, traducció, feta també per Ponsatí-Murlà, d'un assaig inèdit de Josep Palau i Fabre que l'autor va escriure en francès, a final dels anys 60. Palau i Fabre hi comenta de forma sistemàtica gairebé tots els *Fragments* d'Heràclit.

L'editorial és de Girona i els llibres seran fets des de Girona, però sense cap voluntat localista. En principi, la prudència guiarà el coordinador del segell, Ponsatí-Murlà, que no pensa presentar més de quatre títols l'any, perquè els llibres seran molt triats i, una gran part, de referència.

El nou segell es caracteritzarà pel fet de publicar els volums en impressió digital, sistema perfeccionat els darrers anys, que redueix el cost d'edició. Gràcies a això, els llibres s'oferiran a cap preu. Els que no arribin a 200 pàgines, com és el cas d'*Ecce homo*, *El nebot de Rameau* i *La claredat d'Heràclit*, a 10 euros, i els que el superin, a 13 –com és el cas del de Terricabras– o més. A més, la impressió digital permetrà de fer, en una primera fase, tiratges curts, ajustats a la demanda previsible inicial, i quan el llibreter en vulgui més exemplars s'imprimiran només els que sol·liciti. I això es podrà fer sempre, no tan sols en la fase de llançament del títol. Per tant, Accent Editorial podria adoptar aquest lema: tiratges curts i vida més llarga.

Lluís Bonada